

Metams 10 r., pusmečiui 5 r.
20 k., 3 mėnesiams 2 r. 70
kap., 1 mėnesiui 95 k.

UŽSIENIŠKŲ

metams 15 r.; 6 mėnesiams
(pusmečiui) 8 rb.; 3 mėne-
siams 4 rb.

Adreso keitimas — 50 kap.

SKELBIMAI:

Petite eilė (4 skiltys prie
teksto 90 k., po teksto 40 k.)

Lietuvių Balsas

Darbo ieškantiems: eilė
15k.—Giminių ieškantiems:
eilė po teksto 15 k.

REDAKCIJOS

ir ADMINISTRACIJOS adre-
sas: Petrapilis, Saperų g. 16.
n. 9. b. 9. Telef. 286—46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. dieną
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
10 kap.

Metai III.

Petrapilis, 1917 m. liepos 2 d.

№ 47 (176).

„ŽIBURIO“ MERGAIČIŲ GIMNAZIJA TAMBOVE

stojamieji kvotimai | VISAS SEPTYNIAS KLASES prasidės rugpjūčio 21 dieną.
Prieklasio nebus. Prašymai siųsti lig rugpjūčio 1 d., pažymint: 1) iš kur kandi-
datė? 2) kada gimusi? 3) į kokią klasę nori stoti? Kas turi, pridėti metrikus.

Programa — valstybinių moterų gimnazijų.

Lietuvių kalbos kursas — lygus rusų kalbos programai.

Kitų gimnazijų mokinės priimamos be kvotimų. Mokslas prasideda rugsėjo 1 d.

G. G. „Liet. Balso“ Skaitytojams!

Jau visai baigiasi šių metų pirmasis pusmetis, o daugelis Skaitytojų
buvo užsisakę laikraščius tik pusei metų. Tad Gerbiamieji, kienc pre-
numerata baigiasi liepos 1 dieną, pasiskubinkite TUOJAU

užsisakyti „Lietuvių Balsa“ ANTRAM PUSMEČIUI,

kad paskiau nesusitrukdytų darbas ir laikraščius siuntinėjimas.

Kadangi visa be galo brangsta, tai priversti esame nuo antro pus-
mečio kelti truputį ir laikraščio kainą.

Nuo liepos 1 dienos ligi metų galo „LIETUVIŲ BALSO“ kaina:

5 rub. 20 kap., 3 mėnesiams 2 rub. 70 kap., 1 mėn. 95 kap.
Už adreso pakeitimą 50 kap.

Lūgoje reikalingas mokytojas-a,
Sąlygos geros. Лыга, Петроп. губ., Ли-
товский Комитетъ. 124—1

Petrapilis, liepos 2 d.

Del Lietuvių Seimo.

Prieš pradėdant kalbėti apie tai, kas
pasidarė ir kas buvo vienu ir kitu da-
roma, Seimui suirus, reikia truputį su-
grįžti prie to P. Leono pasakymo
(„Sant.“ № 21): „pažangininkai ir de-
šinieji užsispyrė stovėti savo pozicijoje,
neatsižvelgdami į tai, kad jų rezoliuci-
ja buvo nepriimtina kairiesiems ir kad
Santaros rezoliucijoje, kuriai pritarė
žymi kairiojo sparno dalis, buvo tasai
pats obalsis motyvuose, nutarime gi
prie Lietuvos nepriklausomybės rimtais
reikalavimais einama“.

Tuos P. Leono žodžius paskaičius,
kitajam gali pasirodyti, jog tie, kurie
nesutiko su P. Leonu ir D. T. L. San-
taros rezoliucija, kuriai „pritarė žymi
kairiojo sparno dalis“, buvo tikri užsi-
spyrėliai, ypač kad Santaros rezoliuci-
joje buvo ta pat išreikšta, kas ir T.
Pažangos rezoliucijoje. Bet iš tikrųjų
visai kitaip yra.

Del to, kad Santaros rezoliucijoje
buvę ta pat išreikšta, kas ir Seimo pri-
imtojoje, jau esame rašę „Liet. Balse“.
Santaros rezoliucijoje Lietuvos nepri-
klausomybės reikalavimas nėra pasta-
tytas aiškiai, būtent nutarimų dalyje,
kur reikalavimai visuomet yra reiškia-
mi, bet buvo įvyniotas į motyvų vilną
ir tokiu būdu svarbiausias tautos ir ša-
lies reikalavimas pasidarė aptrauktas
pusle, neįmatomas.

Ir tikrai: Seimo priimtojoje rezoliu-
cijoje nepriklausomybės reikalavimas
tiksliai išvestas: kadangi ir Rusijos ir
pasaulio demokratijos pripažino ir Laik.
Rusijos Vyriausybę paskelbė tautoms

apsisprendami sakome, jog Lietuva
privalo tapti nepriklausoma valsty-
be; Santara gi siūlė atžagariai: kadangi
visos lietuvių srovės ir partijos yra
išstaciūsiuos Lietuvos nepriklausomybės
reikalavimą, tai mes (Seimas) reikalau-
jame pripažinti Lietuvai apsisprendimo
teisę, — reikalaujama, kad dar kartą bu-
tų pripažinta tai, kas jau pripažinta.
Jau iš tų kelių bruožų matyti, koks
skirtumas tarp Seimo priimtiosios ir
Santaros siūlytosios rezoliucijos.

Del to, kad Santaros rezoliucijai pri-
tarusi žymi kairiojo sparno dalis, taip
pat reikia pasakyti tai, kas P. Leono
straipsnyje tiksliai nutylėta.

1) Juk kada, prieš balsuosiant rezoliu-
cijas, buvo partijų atstovų tariamasi
sudaryti vieną bendrą rezoliuciją ir ka-
da visos partijos ir kuopos buvo suski-
lusios į dvi grupes, iš kurių vienoje bu-
vo Santara su minimuoju kairiuoju
sparnu, — tai juk Santaros atstovai ne-
galėjo sudaryti su socialistų partijų
atstovais vienos bendros rezoliucijos ir
Seime tokiu būdu atsirado balsuoti ne
viena ir ne dvi rezoliucijai, kaip galima
buvo laukti, einant p. Leono žodžiais,
bet trys: viena vadinamojo dešiniojo
sparno ir kairiojo sparno su Santara
skyrium. Iš čia tikrai matyti, kaip „žy-
mi kairiojo sparno dalis“ pritarė Santa-
ros rezoliucijai.

2) Bet P. Leonas savo pasakymą
gal remia tuo, kad balsuojant rezoliucijas,
socialistai liaudininkai balsavo už San-
taros rezoliuciją. Bet ir čia reikia at-
minti šit koki mažą smulkmeną, kuri
visą dalyką gerokai kitaip nušviečia.
Būtent: Santaros rezoliucija buvo bal-
suojama paskutiniaja; o kadangi vadi-
namojo dešiniojo sparno rezoliucija jau
buvo gavusi Seimo balsų daugumą, gi
bendroji soc.-demokratų ir socialistų
liaudininkų rezoliucija ėjo antrąją ir
buvo gavusi tik mažumą balsų, tai
Santaros rezoliucija balsuojant trečiąją
ir paskutinąją, soc. liaudininkai, mo-
tyvuodami delko jie balsuos už ją, pa-
sakė, jog jie balsuos už Santaros re-

zoliuciją, kad nepraeitų „dešiniųjų“ re-
zoliucija. Tai va kur „žymios kariojo
sparno dalies“ pritarimo priežastis.

3) O kad tai tikrai taip buvo, paro-
do ir iš Seimo išėjusių partijų susi-
rinkimo, vadinamojo pseudoseimo, pri-
imtoji rezoliucija. Juk joje jau ir mo-
tyvuose nebėra Lietuvos nepriklausomo-
mybės, kuri buvo Santaros rezoliucijoje,
bet atsirado Lietuvos savarankumas.
O juk ir P. Leonas kaip juristas gerai
supranta, kad tuodu terminu labai ne-
ta pat reiškia. Tai kas kam daugiau
pritare: ar tie (Santara), kurie nusileido
socialistams ir Lietuvos nepriklausomo-
mybę pakeitė savarankumu, ar ta
„žymioji kairiojo sparno dalis“, kuri ne-
nusileido.

Tai palyginti mažmožiai, kurie tečiau
reikėjo pažymėti P. Leono ir „Santaros“
išvadžiojimams apibūdinti ir išaiškinti.

L. Norėika.

Rusijos revoliucija ir miškai.

Gegužės mėn. gale Petrapilin buvo
suvažiavę iš visų Rusijos kraštų 700
girininkų ir girininkavimo technikų*.
Karštai tarėsi per 4 dienas apie girių
likimą ir savo prie girių gyvenimą. Su-
važiavimą žadino ministras Singario-
vas, Piešechonovas, profesorai ir ben-
drių pasiuntiniai.

Girininkų ir girininkavimo technikų
nutarimai susikrovė į 8 skyrius; iš jų
čia verta paminėti: 1) girių likimas ir
2) girininkų naujos užduotys.

I.

1913 metais visoje Rusijoje buvo
skaitoma miškų apie 300 milijonų de-
šimtinių (Europoje ir Azijoje drauge),
arba 15% viso žemės ploto. Nėra ko
stebėtis, jog smarkiai rūpinamasi apie
tai, kokio likimo laukia naujoje Rusijo-
je toks valstybės turtas.

Turtas turtu, bet miškas turi savyje
dar tokios vertės, kokią pinigais nega-
lima atsverti, nes miškai padeda kra-
što drėgmei pasiskleisti, upėse ir lau-
kuose vandenį pakelti ir nuleisti ir daug
kitokios vertybės — pinigais neįkaini-
amos. Girininkai su girininkavimo teh-
nikais, kiaurai permąnydami Rusijos
miškų daugeriopą vertę, nutarė reika-
lauti visoje Rusijoje visus miškus, vis
tik kieno jie būtų, pripažinti valstybės
nuosavybe.

Rusijoje įsigalėjus liaudžiai, visi
miškai tapę liaudies nuosavybe. Tai
nereiškia, kad miškų savininku liks
kiekvienas Jaška, Petka arba Matroška,
bet bus jų visų bendra nuosavybė. Taip
buvo visur, kur ir kada tautos vardo
ir priedermių nebuvo paveržę kariuo-
menių vadai, didžiūnai, kunigaikščiai,
karaliai, carai. Taip būta ir Lietuvoje
prieš Algirdo viešpatavimą, kurs pra-
dėjo dalyti savo bendradarbiams tau-
tos žemę, nors ne vison nuosavybėn.

Girininkų suvažiavimas gerai išma-
nė, kad Rusija be miškų — bergždynė,
nes medinė valstybė dar nemoka kitaip
gyventi, kaip medžio trobose, kitaip
nuo speigų gintis, kaip malkomis; be
to, niekur, kaip Rusijoje, miškai taip
nepakelia visos žemės vertės: mažas
gyventojų skaičius, žemas jų apsvietimo
laipsnis nesirūpiną dirvos dosnu-
mą pakelti; vietoje dirvos pagerinimo
žmonės ir toliau miškus lydimais ly-
dintų; galų gale būtų dirvonai bergždi

*) Всероссийский съезд лесоводов и лес-
ных техникумов.

Gerb. „Lietuvių Balso“ IGALIOTINIAMS.

Labai prašome G.G. „Lietuvių Bal-
so“ Igaliotinius paskubėti grei-
čiau atsiskaityti su mumis
už gautuosius per „Liet. Balso“ Ad-
ministraciją pardavinėti šių 1917 me-
tų lietuviškus kalendorius: 1) Lietu-
vių Kalendorių, 2) „Žiburio“ Kalen-
dorių ir 3) Lietuvių Balso Sieninį
Kalendorių. Jau visai baigiasi visas
pusmetis, mums juk taip pat reikia
atsiskaityti su leidėjais ir suvesti są-
skaitos. Neparduotus kalendorius pra-
šome gražinti.

„L. B.“ Administracija.

ir miškai nusvilinti; miškams sienos yra
reikalingos.

Maža to — didžiulis geležinkelio il-
gis, pradėjus pramonei augti, reikauja
kurui ir prietaisams neregėtai daug
medžio. Min. Singariovas išsitarė, jog
šiemet neišgavus iš miškų 3,800,000
medžio ašių, galės sustingti viešas gy-
venimas.

Tokie iš miško reikalavimai gali ir
Rusijoje, ir Lietuvoje kartoties, neuž-
tenkant akmeninių anglių arba kitokio
kuro.

Dar buvo tariama, kad begalinė
valstybės skola reikės išmokėti; tam ir
miškai eis talkon. Va, nors tuojaus —
150 girininkų su girininkavimo techni-
kais Archangelsko, Oloneco ir Volog-
dos gubernijų skiria angliai me-
džius.

Apšaukus visus miškus valstybės
nuosavybe tose sienose, kuriose dabar
miškai yra, bus sustabdytas miškų
naikinimas ir išlaikytas tautai taip di-
delis gerybės aruodas, kad medžių tau-
ta galės drąsiai žiūrėti ateities aky-
sna.

Iš čia kyla klausimai: 1 — kas nau-
dosis iš miškų derliaus-prieugio? 2 —
koki miško derliaus dalis teks miško
ir po jo žemės savininkams? 3 — kas
spręs tolimesniai laike miško sienas,
prireikus žemės gyvenimas, dažnai ir
laukai padidinti, žmonėms pravi-
sus?

Suvažiavimas rusčiai šiuos klau-
simus pavedė Steigiamajam Susirinkimui.
Lietuviams to nereikėtų daryti, nes
Lietuvių Statute aiškiai nurodoma:
Taip pat nustatome (Liet. D. Kunigaik-
štis) kas turi savus avilius mūsų kuni-
gaikščio girioje, arba didžiūnų, arba
žemininkų tai, senovės palikimu, tuos
savus avilius ir turi*).

Taip pat buvo apdrausta svetimos
griose kitų žmonių nuosavybė — iš-
skinti pievokšniai, vabrynai, apvinojai
ežeruose ir upėse — žuklių valksnys
ir kitoniški darbai, laisvo sumanymo ver-
timosi ekvivalentai. Iš čia išvedimas:
kiekvienas savo laisvo darbo miškan,
žemėn, vandenin yra įdėjęs, tiek te-
turi ir savos teisės arba nuosavy-
bės.

Miško savininko teisė į mišką būtų
aiškinama penkeriopai:

1. miško savininkui, gavus mišką
dovanai ir nieko neįdėjęs, jį auginant,
pridera lygi su visais piliečiais miško
dalis;

2. mišką pirkus ir, užmokėjus vien
už žemę, bet už medyną nemokėjus,

*) Lietuvos Statutas. 1529 met. Per-
skyrimas IX. skyris 3.

savininkui atlyginimas vien žemės vertės ekvivalentas; miško gi derliuje jo lygi kitiems dalis;

3. pirkus gi mišką ir apmokėjus žemės ir miško vertę, savininkui pamokama arba už mišką užmokėtoji vertė su procentais, arba tauta kasmet amortizuoja tą vertę pinigais arba medžiais;

4. įgijus savininkui mišką kraičio būdu, ginama anų metų kraičio vertė; įgijus gi už nuopelnus miško tiesiam davėjui, savininkas atgauna už panašius nuopelnus pamokėjimą Liet. Statute buvusiomis „geležinių gromatų“ taksomis;

5. miško savininkai ant plikos žemės įželdžius mišką dera sugrąžinti visas išleistas lėšas be procentų, nes jis mišką naudoja.

Ar šiaip ar taip skiriant nuo miško jo savininką, reikia atminti, kad miško pirmoji įgijamoji vertė visuomet mišką naudojantis, mokėjo procentus.

Taip reikėtų elgtis mums lietuviams savo būdu. Kaip elgsis Rusija, nėra žinios. Nors atsitikimas su pagrižimu 48 milijonų deš. žemės iš caro kabineto ir caro giminės, tautos išdan, kaip azurpuotos nuosavybės, rodo blaivą rusų žvilgsnį.

Cia reikėtų iš užraptorijų pareikalauti dar sugrąžinti grynąjį pelną.

Kad, miškui tapus tautos nuosavybe, visi gyventojai lygiai galėtų naudotis — ir kas gyvena pamiškėje, — ir kas užu 300 varstų, — reikės ypatingai įstaigai visus galus suvesti normos ir pasirūpinti teisingai paskirstyti tarp visų gyventojų. Cia bus trejos atsitikimas: a) tėvynėje miško visiems užtenka; b) tėvynėje yra miško daugiau kaip reikia ir c) tėvynėje miško trūksta. Tam darbui padės laukiančios Rusijoje krašto autonomijos; jos nustatys lygmalę savo sąjungoje.

P. M.

(Bus daugiau).

Kaip gyvenama Lietuvoje.

Vokiečiams užėjus.

Koks tai bausis trenksmas nubudimo mane. Skubiai užsidegiai žvakę pažūrėti, kiek laiko. Buvo jau penkta valanda ryto. Kada aš užgirdau ko nors tai sprogius, nežinodamas, kas ai yra ir manydamas, kad gal jau vokiečiai Vilnių bombarduoja, skubiai uždegiai žvakę ir priejęs prie lango pradėjau klausyti. O sprogiimai vienas paskui kitą taip gaudė, kad net visas nieštas drebojo, buvo girdėti nuo stoties, Žvėryno ir Kalvarijos. Beklausylamas persitikrinau, kad tai ne šūvių sprogiimai, ir atsiminęs tą, ką rusai sakė, kad visos valdžios įstaigos ir tiltus šėdimai išsprogdinsia, nusiraminau ir udejam vėl gultų, bet jau nebeužmigau. Žudamas klausius bausių sprogių ir naniau, kad visos valdžios įstaigos ir tiltai visiškai susproginta (nors vėliau pamaniau viską beveik sveika, išskyrus geležinkelio vandentraukį. Rodūnės tiltą, kurs buvo numestas ant geležinkelio, elektros stoties ir degtinės bratro Poltavos gatvėje.

Begulėdamas pamačiau, kad jau vinta, pradėjau rėdytis; apsirėdęs šėjau iš namų, tai buvo apie 8^{1/2} valandą ryto. Eidamas per kiemą susitau tarnaitę, grįžtančią iš gatvės, kuri pranešė man, kad vokiečiai jau mieste. Atsargiai pradėjau žingsniuoti į gatvę. Įvaline gatve eidamas niekur jokio vokiečio nei rusų nemačiau ir kai riėjau Gubernatoriaus g-lę jau prie Vilniaus gatvės pamačiau vokiečių keurių viršukus (Helmus), kurie gan reit išnykdavo vienas po kito iš mano akių, užeidami už mūrų.

Pamatus tokį reginį pradėjau skuei artinties, kad persitikrinus argi iškrujų čia vokiečiai. Taip atėjau iki Vilniaus gatvės ir jau tikrai pamačiau vokiečius. Pėstininkai žingsniavo gan ankiai ginkluoti.

Batai kaustyti, sunkūs, drabužiai

kuriame aplinkui prikišta šovinių, mūdūro sagos blizgančios, geltonos spalvos, kepurė geležinė su ereliu priešakyje. Ant virškepurės užtraukta pilko audeklo maišelis, kad paslėpus blizgančią kepurę. Ant pečių kiekvienas kareivis turi maišelį, kuris daugiausia, matyt, buvo pasiūtas iš uodos ir su plaukais ant viršaus. Plaukai, matyt, buvo lapių, stirnų ir net meškų. Maišelis gan nemažas ir matyt sunkus, nes viską kareivis turi ten susidėjęs, ką tik kareivis vokiečiai privalo turėti. Prie maišelio prikišta batai, geležimis kaustyti, ir kiek ejo kareivių vokiečių, tai kiekvienas vis turi dvi poris batų, vienais apsiavęs, o kitus ant pečių neša. Kitas audeklinis maišelis prikištas prie diržo iš kairės pusės, kuriame yra duona; iš dešinės pusės prie diržo prikišta lopetėlė. Šautuvus uždėtas ant pečio, kurį prilaiko ranka, ant šautuvo užkištas peilis durtuvus ir taip eina biškį palinkęs kiekvienas kareivis. Nė vieno nematyti suplyšusiais batais nei lopytais drabužiais, visi kaip vienas aptaisyti naujais drabužiais. Sulypardaro negalima buvo atskirti vieną nuo antro, bet kaip pažiūri į veidus arba į ūgi, tai matai visokių: vieni seni, kiti visiškai jauni; eina maži, tai tik žiūrėk ir didelis tarp mažiukų įsimašęs, kaip samtis tarp šaukštų, arba — tarp didelių mažiukai įsimašę. Vokiečių matyti, visai nepaisyta į metus arba į ūgi visoki kartu sumaišyta ir tiek. Eidamas tolyn Vilniaus gatve kartu su vokiečiais kareiviais priėjau prie Dominikonų gatvės (Blagovieščenskaja). Cia pamačiau jau kitokios rūšies kareivius vokiečius. Raitininkai visi vyrai ir vyrai: jauni gražūs, be jokių naštų ant pečių, net šautuvai prie balnų makštyse sukišti. Rankose turi vien tik vieną ilgą aštrią lazda (pykę) ant galo kurios prikabinta juoda vėliavukė su baltu mirties ženklu. Visi raitininkai buvo apstoję miesto namus, vidun buvo inėję aficeriai, peržiūrinęjo popierius ir pasiėmė nuo miesto valdybos. Vokiečių vėliava jau buvo iškista per langą gatvėn, kad parodyt gyventojams kieno jie valdžioje esą.

Iš laikraščių.

(„Novoje Vremia“ birželio 20 d.).

GUDUOSE IR LIETUVOJE.

Krokvos laikraštyje „Czas“ atspaudinta iš Vilniaus korespondencija, kurioje piešiamas dabartinis Gudų ir Lietuvos stovis. Duodame tik tas ištraukas, kurios tautų klausimą paliečia bei naujosios vyriausybės pažiūrą į tautas piešia.

Korespondentas gailestauja, kad vokiečiai gudams bei lietuviams pataikauja, o lenkų nekenčia. Taip jie uždare Mickevičiaus vardo liaudies universitetą augštuosius kursus ir kitus. Pradedamosiose mokyklose nuo pirmų metų įvedė vokiškų vadovėlių ir vokiečių kalbą. Lenkai nuo viso ko atsiskaitė ir antitraukė ant savęs įtarimą.

Gi gudų bei lietuvių mokyklos, rašo korespondentas, palaikomos vokiečių ir steigiamos vietose net su maišytomis gyventojais.

Taip pat energingai, kaip sako korespondentas, vokiečiai ir gudų spaudą remia. 1916 m. vasario mėn. pradėjo vėl eiti laikraštis „Homan“, kuris leidžiamas „Wilnaer Zeitung“ redakcijoje vieno ir to paties redaktoriaus redaguojamas. Šis laikraštis aiškiai lenkų dvasiai priešingas. Priešinga lenkams tendencija kiekviename numeryje kyšo. Prikaišiojama „lenkams priespauda“, prikaišiojama lenkų valstybės tarybai, maršalkai, o lenkų šlehta ir kunigai visuomet juodomis varšomis piešiama. Bet visa ši agitacija, korespondento žodžiais, lieka be vaisių. Štai, girdi, faktai.

Per žmonių surašymą 1916 m. birželio mėnesyje, nežiūrint valdžios spaudimo, veik visi valstiečiai katalikai užsirašė lenkais, iš gudų mokyklų atėmė

klose, reikalaujant tėvams, gudų kalbą teko pakeisti lenkų kalba.

Su lietuviams lenkams taip pat nevyksta sugyventi, „nežiūrint į visas lenkų nuolaidas lietuviams“. O nuolaidos, kaip sako korespondentas, labai didelės. Taip, lenkai užleido lietuviams Vilniuje dvi bažnyčias, įvedė lietuvių kalbos pamokas Kostelkauskio gimnazijoje, miesto valdybos skelbimuose pranešimuose lietuvių kalba pirmoje vietoje, vienu žodžiu — lenkai pripažįsta lietuviams Lietuvoje tokias pat teises, kaip ir lenkams (mano pabraukta. E. D.).

Tečiaus lietuvių social-demokratų reikalauja Lietuvai nepriklausomybės ir giejtai priešingi betkokiai „unijai“. Ir čia kalti, esą, vokiečiai, kurie „stipriai lietuvių tautinį judėjimą palaiko, — judėjimą, kuris turi išrodyti lietuvių ir lenkų siekinių ateitį skirtumą“.

Gaila, kad čia Rusijoje Lietuvos social-demokratų partija neįsiklauso balso lietuvių soc.-dem., likusių Lietuvoje...

Gydyt. E. Draugelis.

Dėl Naujelio veikalų koncerto.

Kaip pamačiau p. St. Černiausko recenziją „Lietuvių Balso“ № 39 ir „Santaros“ № 19 apie buvusį Naujelio veikalų koncertą š. m. gegužės 22 d. miesto dūmos salėje, — nustebau. Buvau tikras, kad apie jį niekas spaudoje nepaminės delto, kad svečių, apsilankusių koncerte, galėjo būti daugiausia šimtas ir jų tarpe nebuvo matyti nei moksleivijos, kuri uoliai lanko koncertus, nei inteligentijos.

Aš neminėsiu apie solistus, nes jie svetimtaučiai, bei chorą kurs tik vardą jo nešė ir per dainavimą klausytojus tik juokino iki ašarų, savo laikimosi estradoje; neminėsiu nei apie dirigento p. Kavaliausko elgimosi estradoje, kokį retkarčiais tik sodžiūje atsitikdavo matyti. Aš norėčiau atkreipti atidę ir pabrėžti tą p. Kavaliausko pasielgimą, kurį laikau nusižengimu prieš lietuvių, daile ir patį autorių.

1) P. Kav. tokiam centre, kaip Petrapielyje, išdriso taisyti koncertą ir pasirodyti prieš svetimtaučius Lietuvių vardu, pav.; „Programa Naujelio kompozicijų Lietuvių Koncerto“... ir tai dar dviem kalbom, su labai gražiu vertimu, pav.: „Burtai“ — rašanie ir t. t. Tai tik kompromituoja Lietuvius viešai, nes išeina, jog jie ne rusų kalbos nemoka. Ir tai dar miesto dūmos salėje.

2) P. Kav. išdriso, galima pasakyti, visai napsirengęs (o gal jis tai suprantą galutinai prisirengimu), choristų užtenkamai savo partijų neišmokęs. Beveik kiekvieną frazą, kiekvienas savaip išpildė, kits kitam pašonėn kumščiodami bei baltomis į kits kitą pažiūrėdami. Kaval. savaip veikalus aranžirudamas („Lopšinė“ parašyta sopranui, solo, ir chorui, mormorando — išpildyto: mormorando fortepijonas, o solo keli sopranai), teršė ironizuodamas bei išjuokdamas daile ir tvėrėjo artizmą.

3) P. Kav., aiškindamas, per koncertą, apie Naujėlį, pabrėžė kad „jisai žinomas visoje Europoje (sutikčiau jį, būtų kalbama apie bažnyčios muziką), jojo veikalai pildomi Italuose, net Marijos teatro scenoje ir ect.“...

Taip pat pabrėžiu „Liet. Bal. № 9, pranešimą „kai kurios sonatos Petrapielyje bus pirmą kartą atliktos“ — Sonata t. y. didžiulis fortepijonams veikalas, susidedas — iš trijų dalių. Tokio veikalo Naujelis dar nėra parašęs (matyti p. Kav. terminaliogija raiša); jis yra parašęs tik vieną sonetą: „Tas bokštas baigia grūti“... P. Kavaliauskis ir himnų „Lietuva tėvyne mūsų“, kurio melodija V. Kudirkos, o harm. M. Petrausko, ir „Tekėjo Saulė“, Šimkaus parašyta prikeria Naujeliui. Toki elgimosi su autoriumi aš laikau viešu asmens įžeidimu, nes jis nieko nėra parašęs, kuo galima būtų scenoje pasirodyti rusams ir italams; bet jis rim-

su kuria tikrai ne gėda pasirodyti ir rusams ir italams.

Remdamasis viršui nurodytais p. Kav. nepamatuotais prasimanymais ir nesąžiningu elgimosi — neprisirengus viešai stoti prieš svetimtaučius, kompromituoti lietuvių ir teršti autorius, išsitarnavusio mūsų kompozitoriaus, asmenį, o drauge ir jaunutę mūsų daile, prieš tokį Kavaliausko elgimosi aš, būdamas dailininkas ir gerbdamas autorijų, protestuoju. Tegu nurodo p. Kavaliauskis viešai, kokie veikalai buvo atlikti Marijos scenoje. Aš manau, kas pažįsta, Naujėlį kaip rimtą kompozitorį ir žmogų, sutiks su manim. O p. Černiauskui patarčiau kitą sykį rašant panašias recenzijas, rimčiau į tai pažūrėti.

Juozas Žylevičius.

Žinios.

PETARPILYJE.

Rusų Steigiamasis Susirinkimas. Birželio 27 d. Steigiamojo Sasirinkimo šaukiamoji komisija padarė posėdį, kuriame svarstė rinkimų projekto klausimą. Nutarta buvo padalyti Rusiją į rinkimų sritis.

Neužimtosios priešininko Volinės ir Minsko gubernijų dalys sudarys atskirą sritį. Neužimtosios priešininko Kauno ir Vilniaus gubernijų dalys priskiriamos prie Minsko srities. Visos užimtosios priešininko vietos, išskyrus tas žemes kurios bus priskirtos prie būsiosios Lenkų Valstybės, jau dabar įtraukiamos į sąrašą renkamųjų sričių. Priešininkui pasitraukus, užimtųjų vietų gyventojai tuojaus renka atstovus į Steigiamąjį Susirinkimą. Neturi teisės rinkti Suomij, Chivos ir Bucharos gyventojai.

Kadangi čia apie Suvalkų guberniją nieko nekalbama, tai ir ji lieka priskirta prie Lenkų.

Baronas Šilingas posėdy pranešė, jeigu Laikinoji Vyriausybė patvirtins šį paragrafą tai Kauno ir Vilniaus gubernijos bus atskirtos nuo Suvalkų gubernijos ir tokiu būdu Lietuva bus padalyta į dvi dali. Šilingas nurodė lietuvių protestus ir lietuvių Seimo 1905 m. nutarimą, kad Suvalkų gubernija, kaip lietuvių gyvenama, turi būti priskirta prie autonominės Lietuvos. Bet lietuvių apsilė — jie mato, kad dabartinė laisvoji Rusijoje tautų reikalų nesu-pranta.

Posėdžio pirmininkas kelis kartus pertraukė Šilingo kalbą, prašydamas neliesti Vyriausybės politikos.

Tuomet Šilingas praneša, kad jis tokiu būdu negalis baigti savo kalbos.

Pirmininkas išreiškė pasigailėjimą, kad lietuvių įgaliotiniai nepasiskubinę, anksčiau įnešti reikalingų redakcijos pataisų.

IVAIRIOS.

Ukrainiečių kariuomenė. Paltovon atėjo iš rytų gubernijų 4000 ukrainiečių kariuomenės kareivių ir aficerių. Jie atėjo steigti ukrainiečių pulkus.

Maskvoje esantieji karininkai ukrainiečiai kreipėsi į Maskvos karo apigardos kariuomenės vadą, kad leistų ukrainiečiams taisyti atskiras savo rotas ir komandas. Kariuomenės vadas Verchovskis leido, paįskindamas, kad tai nieko nėsą bloga.

SVETUR.

Chinuose. Respublikonų kariuomenė apsupo Pekiną.

Karaliaus įsakymu paliausuojamas nuo vietos didžiausias permainų kaltininkas sosto patarėjas Čilės generolas gubernatorius Čausiunas. Galutinai klausimas bus išrištas, kai atvažiuosias Liučičianas.

Vokioje. Prasidėjęs Vokioje krizis dar nepasibaigė. Bavarijos ministeris prezidentas Gertlingas nepabaigęs vasaros poilsio važiuoja Berlinan. Gert-

misija. Gertlingas esąs kandidatu į valstybės kanclerį. Nepriklausomieji vokiečių social-demokratai sako, kad šis politikos krizis nėsąs koks tai visai ne lauktas atsitikimas. Šis krizisas, kaip vėliau, taip ir užsienio politikoje galėsia įnešti daug ko nauja.

Vokiečių spauda rašo, kad galima esą laukti sudarymo koalicinės ministerijos.

IVAIRIOS.

Ukrainiečių Steigiamasis Susirinkimas. Ukrainos Centro Rada nusprendė sušaukti ukrainiečių steigiamąjį susirinkimą ir įsakė generaliniam sekretariatui antrame Centro Rados posėdy padaryti pranešimą apie Steigiamojo Susirinkimo sušaukimą.

Ukrainiečių judėjimas. Taganroge atsargos pulkas 500 ukrainiečių karininkų pareikalavo, kad jie būtų išskirti į atskirą rotą.

Ostene buvo apskričio ukrainiečių suvažiavimas, kuris priėmė rezoliuciją, kad jie pripažįsta centro Radą laikinąja Ukrainos vyriausybe ir kad Ukraina būtų autonominė valstybė sujungta su Rusija.

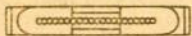
Vietos komisarui išreiškė nepasitenkinimą.

Lietuvių karininkų balsai ir reikalai.

Broliai lietuviai! Mes dabar esame laisvi kaip ir kitos tautos. Senai metas ir mums taisyti savo pulkus bet kol kas apie tai negirdėti. Argi taip maža mūsų lietuvių yra karininkų. Atsibuskime, broliai! Prašvito gi ir Lietuvos laisvės spindulys. Sustosis į krūvą, lai vardas lietuvių praskamba, lai iškyla aikštėn lietuvių ir Lietuvos reikalai ir reikalavimai! Neužmirškime, kad mūsų tėvai, broliai ir sesers, nelaisvėje suspausti, trokšta iš mūsų laisvės.

Podporuč. Grižas.

KARAS.

Rusų kariuomenė paėmusi Galičą, paėję priein ir susistiprino. Austrų kariuomenė generolo Botmero vedama traukiasi atgal. Botmeras turėdamas didelę kariuomenę nelaukė, kad rusai jį priverstų pasitraukti ir net Galičą apleisti. Tačiau rusų puolimas buvo taip smarkus, kad austrai nespėjo net didžiųjų armotų išsivežti. Rusai paėmė 10,000 imtinių ir 80 armotų, daug kulkosvaidžių ir kitokių karo daiktų. Austrai apleidę Galičą nespėjo išvežti ir iš kitų stiprumų savo armotų. Austrų vokiečių generolis štabas jau pernai žiemą iš dirbo planus, kaip ginti Lvovą, jeigu rusai vėl imtų pulti. Bet generolo Kornilovo dėka tuos vokiečių planus rusų kariuomenė apardė.

Kita rusų kariuomenės dalis priejusi Lomnicos upės po karšto mušio paėmė Loluščo miestą. Priešininkas traukiasi be tvarkos.

Kitose Galicijos vietose rusų kariuomenė taip pat žymiai pasislinko priein.

Rusų šone. Generolo Kornilovo kariuomenė žygiuoja priein keliu į Stanislavovą. Austrai vokiečiai labai atkakliai ginasi, vietomis daro atkaklius anėpuolius. Ypač smarkūs mušiai keliu į Galičą. Vienaime kaime abu priešininkų gatvėse durtuvais susikirto, bet galop rusai priešininką nuveikė. Rusai paėmė Viktorovo, Majadano, Chacisko ir Pacikovo kaimus. Priešininkas traukiasi į Lomnicos upę. Birželio 26 d. rusai paėmė 1000 imtinių, daug armotų ir kulkosvaidžių. Rusų kariuomenės

prieš kareivių. Per dvi dieni rusai 20 varstų plotu paėję gilyn kokių 10 varstų.

Generolo Kornilovo kariuomenė jau paėmė Galičą. paėmė 80 armotų, daug kulkosvaidžių ir imtinių. Pačiame Galiče radę 300 priešininko armotų.

Kaukazo ir Rumunų šonuose nieko ypatinga.

Prancūzų šone. Į vakarus nuo Vornestovo ir rytus nuo Lavantės vokiečiai per didelį puolimą paėmė anglų apkasų.

Baltosiose jūrose. Birželio 26 d. vokiečių lakūnai bent tris kartus buvo atskridę Arensburgo miesto šaudyti. iš viso numetė 30 bombų, kurios nieko nepadarė, nes nukrito balon. Rusai armotomis privertė vokiečių geležinius paukščius grįžti atgal.

Alandų salose buvo atskridęs vokiečių cepelinas.

Juodosiose jūrose. Rusų greitlaivų Dunojaus upėje šaudė vokiečių aeroplanai. Tik vienan rusų greitlaivin pakliuvo bomba ir sprogdama uždegė greitlaivį. Kiti grįžo sveiki.

Lietuviai Amerikoje.

St Šimkaus žodis Amerikos lietuvių visuomenei. „Tėvynė“ ir kai kurie kiti Amerikos lietuvių laikraščiai išspauzdino žinomojo mūsų dailininko muziko St. Šimkaus laišką, kuriame jis aiškina, kodėl, prieš keliolika mėnesių atvykęs į Ameriką Lietuvių Centro Komiteto nukentėjusiems dėl karo šelpti įgaliotiniu liovėsi pagaliaus rinkęs aukas nukentėjusiai Lietuvai. Priežastimi viso to buvęs „šiurkštus ir siauras kairių lietuvių laikraščių“ užsiuolimas ant jo, taigi jis, „fanatikų kliudomas ir spaudžiamas“, pertraukęs savo kelionę po Ameriką ir pasitraukęs į šalį. Dabar gi, sudarius Amerikos Centraliniam Komitetui, kurio tikslas esąs lygiai toks pat, kaip ir Europos Lietuvių, St. Šimkus vėl imsiąs važinėti po Amerikos lietuvių kolonijas ir raginsias visus, kiek kas pasigali, aukoti pinigų tai įstaigai ir tokiu būdu šelpti vargstančią Lietuvą. Gegužės mėnesio pradžioje St. Šimkus žadėjo aplankyti Naująją Angliją, o paskui jau važiuoti į vakarus.

Lietuvių Dienos knyga. Amerikiečiai ruošia „Lietuvių dienos knygą“, kurioje bus Lietuvių Dienos aprašymas ir paveikslai. Knygos formatas bus 9×6, ir turės jį 160 puslapių; josios kainą tuo tarpu paskirta 1 doleris, o, knygai išėjus, bus pakelta iki pusantro dolerio. Pranešdami tai, Amerikos lietuvių laikraščiai ragina siųsti fotografijas vietų, komitetų ir atskirų žmonių, kurie yra pasidarbavę, kaip aukų rinkėjai arba šiaip to darbo organizuotojai.

K. Š.

Arlo lietuvių susirinkimo protestas.

Visuotiniame Arlo lietuvių susirinkime š. m. birželio 11 dieną sugrįžę iš Petrapičio Rusijos Lietuvių Seimo deputatai: kun. Jazas ir R. Strupas papasakojo apie svarstymą Lietuvos politikos ateities ir priimtą š. m. birželio 3 d. dieną rezoliuciją, dalyvaujant visoms, besikirtimo pažiūrų, partijoms, kad visa atnografinė Lietuva privalo tapti nepriklausoma valstybė ir kad jos valdymo būdą ir vidaus tvarką turi nustatyti sukvietas Lietuvos Steigiamasis Susirinkimas.

Toliau susirinkimas, sužinojęs, kad atskilo trys partijos, t. y. socialdemokratai, socialistai liaudininkai ir santarininkai, kurios birželio 4–5 dienom vartodamos Lietuvių Seimo, Petrapičyje vardą išnešė rezoliucijas. Susirinkimas dauguma balsų, esant

prieš tokį sauvalingą Lietuvių Seimo vardo vartojimą protestuoja.

Susirinkimo

Pirmininkas Kun. Pr. Baltrušaitis.
Sekretorius J. Vaišnoras.

Laiškas redakcijai.

Pranešimai iš Lietuvos.

I.

Gerbiamoji Redakcija!

Tremtinė Ona Plaušinaitytė iš Marijampolės kreipėsi laišku, rašytu 20-X-16 m., prašydama sužinoti jos motyną, pasilikusią Lietuvoje. Dabar gavome iš Marijampolės iš Kun. M. Petrausko šiojį pranešimą:

Mariampolė, Bažnyčios gatvė Nė 18. Katarina Plaušinaitytė, josios sūnūs Vladislovas ir Albinas, taip pat dukterė Sofija yra sveiki ir visi gyvena Mariampolėje.

Ona Plaušinaitytė rašė mums iš Tambovo ir nenurodė savo adreso, todėl prašome šią žinią idėti laikraštyje, gal tokiu būdu pasieks ji plė Ona Plaušinaitytę.

Lituanijos Komitetas.
Sveicarijos Friburge.

II.

Per Danijos Raudonojo Kryžiaus Lietuvių Sekciją esame gavę laiškėlį „Liet. Balso“ redakcijos vardu, kuri prašo įduoti M. Kriaučiūnui. Laiškelyje rašoma:

„Marija Kriaučiūnienė su vaikais gyvena Marijampolėje; ji, vaikai, brolis ir visa šeima yra sveiki, nieko nereikalauja ir iš širdies visus sveikina. Kame Stanislovas“.

Gerbiamoji redakcija!

Prašau įdėti savo laikraštyje šį mano laišką.

„Liet. Balso“ № 36 (165) buvo išspauzdintas prof. A. Voldemaro protestas prieš mano, kaip rinkimų pirmininko už Narvos var. į R. Liet. Seimą dieną, pasielgimą. A. Valdemaras mane kaltina, kad aš 1) sulyginęs jį su Markovu II, 2) nedavęs jam žodžio asmens klausimu.

Pirmą pirmą turu pažymėti, kad A. Valdemaras nevisai teisingai atpasakojo mano kalbos mintį. Buvo taip P. J. Zauka, teikdamas kandidatą į Seimą p. A. Valdemarą, siūlė balsuoti už jį, kadangi jis yra mokslo žmogus. Man rūpėjo šį argumentą atremti ir nurodyti, kad renkant atstovus į R. L. S. reikia vaduotis visai kuo kitu. Kad parodyčiau, kur galima nueiti, panašiai galvojant, aš ėmiau *rysų patvėdį*. Aš sakiau: „Markovas II taip pat yra mokytojas žmogus, vienok tai dar nereikia, kad darbo žmonės jį galėtų rinkti į Seimą, nes jis savo gabumais ir mokslo suvartoją kovai su darbo žmonių klase“. Kur čia lyginimas su Markovu II? Negaliu manyti, kad prof. A. Valdemaras nežinotų pamatinių logikos taisyklių; mano supratimu, savotiškus išvadus iš mano žodžių jis daro tyčia, kad mane su purvais sumaišius. Gražindamas atgal visas tas „šlykščias insinuacijas“ ir kt., pažymiu, kad ir aš rasciai tinkamų žodžių jo pasielgimui apvertinti, bet šiuo tarpu aš to nedarysiu.

Maniau ir tebemanau, kad aš, kaip susirinkimo pirmininkas, pasielgiau visai teisingai ir neperžengiau pamatinių susirinkimų taisyklių, neduodamas asmens klausimu žodžio žmogui, kurio niekas neminėjo. Aš ne tik nepaminėjau A. Valdemaro vardo, bet savo kalboje jo visai neturėjau omeny man rūpėjo vien p. Zaukos argumentas.

P. S. Šis laiškas pavėlintas ne iš mano kaltės.

Kriksčiūnas.

*) Taip pat labai įdomu, kaip autorius išveda, kad čia nėra palyginimo su Mar-

Pranešimai.

Tverėje tremtinių reikalams reikalingas gydytojas. Sąlygos geros. Kreipties į Tremtinių Šelpiamąjį Tverės Miesto Komitetą. Pageidaujama, kad atsirastų lietuvis, nes Tverėje yra daug lietuvių. Jeigu kas iš lietuvių gydytojų atsirastų noris užimti tą vietą ir kreipsis nurodytu adresu, būtų pageidautina, kad apie savo kreipimąsi praneštų Lietuvių Draugijos Tverės Skyriui (Milijon-naja 72). Skyrius galėtų reikalą paremti vietinėse įstaigose.

Pranešimas Moksleiviams.

Pranešu dr. gams-gėms susijdomavusiems (sioms) pietų kraštu, jo oru ir t.t., kad į Tautinos (Tatjanos) Tremtinių gimnazijas Jekaterinoslave įstoti dar galima. Gimnazijos — viena vyrų, kita moterų — su visomis vyriausybės gimnazijų teisėmis. Vietų ypač daug vyrų gimnazijoje.

Prašymai priimami nuo liepos 1 iki 31 d. Be to, čia yra nemaža įvairių vietinių mokslo įstaigų, į kurias taip pat galima stoti.

Perskaičius pranešimą tuojau važiuoti nepatarčiau — geriausia sužinot laišku galutinas mokyklų ir komiteto stovis. Smulkesnių žinių su malonumu suteiksiu.

Prašau kreipties: гop. Екатеринослав Пушкинскій пр., 30-3, (ученич. общеж.).

Moksl. Pr. Budvytis.

Redakcijos atsakai.

—O:—

Uljano Aleksos vardu į Redakciją yra siųsta 80 rub. Kas tas Aleksa, kame jis gyvena (nes Redakcijoje jo nėra) ir kas siuntė pinigų nežinome ir todėl pinigų iš pašto negalima paimiti. Prašome pranešti arba Aleksos atsiliepti.

Paklaidų atitaisymas.

„Atvirame laiške vargonininkams tremtiniams“ Juozo Žylevičiaus adresas turi būti: ne 12 rota n. 12, bet 12 rota n. 14 būto 20.

—O:—

Įžengiamajame „Del Lietuvių Seimo“ pirmoje eilutėje išspauzdinta „Liet. Bal.“ 25-me numer.: turi būti: „Liet. Bal.“ 45-me numeryje.

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Včas.

STANISLAVAS GALDIKAS Kauno g., Raseinių aps. Šveikšnių par., Šupariūnų kaimo ieško motinos brolių, seserų, giminių ir pažįstamų. Žinančius meldžiu pranešti.

г. Петроградъ. Греческій пр. д. 12, кв. 11
Станиславу Гальдикусу.

129—1

Kar. JUOZAS MARČIULIONIS Suv. gub., Marijampolės aps., Budviečių kaimo ieškau Onos Gluoksnūtės, giminių ir pažįstamų. Adr.:

Дѣйств. Армія 20 драгунскій Финляндск. полкъ отд. команда: уборщику I. Манулю-нису.

125—1

ELŽBIETA MAZURAITĖ Suv. gub., Marijamp. apsk., Klebiškio gmin., Šiauliškių kaimo ieškau brolio Povilo, brolienės Onos, Katrinos Kačinskiūtės iš Kauno g. ir aps. Čekiškių miestelio, taip pat giminių ir pažįstamų. Adr.:

Петроградъ, Харьковская ул. 6 кв. 17.

ONA KLEZIENĖ Suv. gub., Marijamp. aps., Preidos gmin. ieškau brolio Konstantino giminių ir pažįstamų. Adresas: Екатеринославъ, Литовск. Комитетъ.

128—1

Stojamieji egzaminai „Saulės“ mokytojų kursuose prasidės rugpjūčio 28 d.

Visokių žinių suteikia kursų vedėjas. — Гор. Воронежъ, губ., Старо-Московская ул., № 19. — Baigusieji kursų gauna mokytojų teises.

Tą pat dieną prasidės egzaminai **BUCHGALTERIŲ KURSUOSE.**

Sekmadienyje š. m. liepos 16 d. **MINSKE, miesto teatre, lietuvių moksleivių grupė taiso viešą LIETUVIŲ VAKARĄ.**

Vaidins J. PLEIRIO, keturių veiksmų komediją **„VAGIS“.** Smulkmenos programoje.

GEPBIAMUS PILIEČIUS KVIEČIAME ATSLANKYTI.

Bilietai iš anksto galima gauti L. KOMITETE—Коломенская, 30, pas K. Barniškį. **Reng. Komisija.**

Prek. ženklas
Prek. ir Pram.
Dep. patvirtintas
visok. pavid.

INKARINIS PEN-EKSPELERIS

SU INKARU.

„R. I. Velso ir K^o pirmiau F. Ad. Richterio ir K^o“ Prek. Nam.
Geriausias priemonis nuo **REUMATIZMO, LAUŽYMO, SUŠALIMO ir INFLUENCIJOS.**

Parduodama visose gerosiose aptiekose ir aptiekos krautuvėse. SAUGOKITE IMITACIJĄ! Perkant prašom įsidėti mūsų APTAISUS ir FIRMA. Kainų sąrašus ir knygeles siunčiame veltui.

„R. I. VEISO ir K^o pirmiau F. AD. RICHTERIO ir K^o“ Prek. Nam.
PETRAPILIS. Mikalojaus g. № 4.

Skaitykit ir platinkit „Lietuvių Balsą“!

Ši valanda yra be galo svarbi. Dabar svyruoja mūsų tautos ir mūsų Tėvynės Lietuvos likimas. Jis pareina nuo mūsų pačių susipratimo ir mokėjimo ginti Lietuvos reikalus. Visi turime žinoti, kas darosi aplink mus ir ką mes turime daryti. Tenebūnie nė vienas lietuvis be laikraščio, to kelio vadovo.

„Lietuvių Balsas“, kaip pirmiau, taip ir dabar stengiasi ir rūpinasi tą kelią rodyti ir šviesti.

Kas jau skaitote „Lietuvių Balsą“, patys matote, kaip jis yra atsidėjęs ir atsidavęs Tėvynės ir lietuvių visuomenės reikalams.

Gerb. „Lietuvių Balso“ skaitytojai! Juk mums visiems brangūs tie keliai, kuriais eina „Lietuvių Balsas“, tie reikalai, kuriuos jis gina, tie idealai, kuriuos jis rodo ir kurių padeda ieškoti.

Tad visiems mums turi rūpėti, kad „Lietuvių Balsą“ pažintų ir imtų skaityti ir tie, kurie dar nėra jo matę ir skaitę. Paraginkite savo draugus ir pažįstamus užsisakyti ir skaityti „Liet. B.“.

„Lietuvių Balso“ kaina: nuo liepos 1 d. lig metų galo 5 r. 20 k., 3 mėn. 2 rub. 70 kap.

Adresas: Petrograd, Саперный пер. 9, Редакция „Liet. Bal.“

Reikalingi darbininkai

kirtimui ir vežimui miško.

Uždarbis ne mažiau 5 rub. į dieną. Miesto užtektinai ir pigiau, negu kur kitur, miestas (Tuapse) arti. Sužinot: г. Туанце, Черномор. губ., Церковна гора д. Ерохина, Кржичевский. 116—10

Viatkos skyriaus siuvykla

priims dar 2 lietuvaiti siuvėji, mokančius siūti mokytių kirpimo, pilnu užlaikymu. Mokestis už darbą sulig mokinės gabumo.

Siuvykla — Спасская 36.
Komitetas: Московская 40. 109—1

ROKAS SAVICKAS iš Gruzdžių miesto ir ROKAS BARAUCKAS iš Karvelių kaimo Šiaulių aps. ieško giminių ir pažįstamų. Adresas: Петроград, За Невской Заст. Нов.-Александровская ул. 13 кв. 3. 118—4.

Kar. ANTANAS LUKŠIS iš Suv. губ., Gižų val., Lukšiškų kaimo ieško giminių ir pažįstamų. Adresas: Петроград, Саперный пер. 9, Редакция „Liet. Bal.“

Dragūnas J. PAKALKA, Suvalkų губ., Naumiesčio aps., Globelių kaimo ieškau giminių ir pažįstamų. Atsiliepkite. Петроград, Забалканский 30 кв. 32. 117—1

Mokytoja ZOFIJA ŠALKAUSKAITĖ, ir MARIJA NOVODVORCKIENĖ, Kauno губ., Zarasų aps., Skapiškio par. iš Kepuriškio ieško Liucijono Didžgalvio giminių ir pažįstamų. Atsiliepkite. Adresas: Петроград, За Невской Заставой, Муровьевский пер. 22/1, кв. 2. 120—3

Amerikos laikraš. prašome atspausdinti.

KAZIMIRAS JURGAITIS Kauno губ., Panevėžio aps., Linkavos valsč., Šikštonių sodž. ieško brolių, seserų, giminių ir pažįstamų. Adresas: Петроград, Петр. ст. Саблинская ул., д. № 15 кв. увъчен. воин. 119—4

ADOLFAS GRIGAITIS iš Kybartų, Suv. g. ieško kar.: Kazio Klimavičiaus, Kazio Bartuškos ir Juozo Zubrickio, taip pat giminių ir pažįstamų: г. Воронежъ, Никитинская 27, В. Гуревичу. (įduot Grigaičiui). 122—1

Kar. A. ČIURLIS Kaun. g., Pan. aps., m. Pušalotų ir A. ŽAUGA, Kaun. g. Telšių aps., Tirkšlių par., Karmačių sodž. ieš. gim. ir pažįst.: Дѣйств. Ар. 53. Арт. бриг., 1-батарея. 122—1

EMILIJA DZIEVEČKA, Kauno губ., Panevėžio aps. iš Raudondvario ieško giminių ir pažįstamų. Сергиевская Пустыня. Балт. ж. д. Тилинь 122—1

Kar. PRANCIŠKUS OLŠEVSKIS Kauno губ., Telšių aps., Salantų par., Rekečių kaimo ieško tėvų Pranciškaus ir Monikos, brolio kareivio. Konstantino seserų Salemės ir Monikos: Дѣйств. Армія Управл. 52 тяжел. полев. артил. отд. дивизиона ф. Ольшевскому. Amerikos laikraš. prašau atspausdinti. 127—1

PETRAS ŠUMINSKIS

Kauno губ., Vilkmėgės aps., Konstantinovo valsč., Bimūnų sodž. ieško žmonos Elžbietos, sūnaus Karolio 5 m., dukterų Onos 6 m., Marijos 4 m. ir sesers Konstancijos 25 m. Meldžiu atsiliiepti ar žinančius pranešti tuo antrašu: Москва, Швивогорская ул., д. 13. В. М. Касичкиной, для П. А. Шуминского 118—1.

Kareivis PETRAS PEMPĖ Vilniaus губ., Trakų aps., Jezno valsč. ir miest. ieško brolių Jono, Antano ir Kastanto Amerikoj ir pažįstamų. Adresas: Дѣйств. Армія. 26 Парковая артилл. бригада, 3 парк. Amerikos laikraš. prašau atspausdinti. 99—1

Kareiviai PRANCIŠKUS DANIJOTAS Kauno губ., Šiaulių aps., Baisiogalos valsč., Terespolio dvaro ieško švogerio Šakalėno ir JUOZAS BRIEDIS Kauno губ., Šiaulių aps., Žagarės valsč. ieško švog. Tadeušo Andrašiaus ir pažįstamų. Adr.: ст. Конотопъ, Черниг. губ., Полевой военн. санит. поѣздъ 1037. I. Бредису. 110—1.

KAZIMIERAS IVANAUSKAS Kauno g., Pan. aps., Biržų valsč., Semeniškių kaimo prašau gimines ir pažįstamus pranešti šiuo adresu: Петроград, Саперный пер. № 9, кв. 9. 13—1

ALEKSANDRAS PRANSKEVIČIUS Suv. губ., Vilkaviškio aps., Keturvalkių par. ieškau brolių — Kastanto (kareivio) ir Jeronimo, draugų ir giminių. Žinančių mano brolius nuoširdžiai meldžiu pranešti — Оренбургъ, Уездная Земская Управа Школьный отдѣлъ. 70—1

ONA KLEZIS iš Kauno губ., Panevėžio aps., Gulbinų valsč., Gulbinų kaimo ieškau brolių Kazimiero ir Juozo ir sesers Marijonos. Adresas: Петроград, Выб. Стор. Нижловский пер. д. 15 б. кв. 103, Аннѣ Лауцисъ. Amerikos laikraš. prašau atspausdinti. 94—1

ONA LAUCIS Kauno губ., Ukmergės aps., Debeikių val., Leliūnų par., Stabulūnų sodžiaus ieškau vyro Juozo Laucio ir jo brolių Karoliaus ir Vinco. Петроград, Выборгская стор. Нижловский пер. д. 15 б. кв. 103 Аннѣ Лауцисъ. Amerikos laikraš. prašau atspausdinti. 95—1

Kar. JUOZAS VEGIS Kauno губ., Panevėžio aps., Pabiržės valsč., Skironių kaimo ieškau tėvų giminių ir pažįst. Adr.: Петроград, Кирочная 37 кв. 1. 96—1

STANISLOVAS JAZDAUSKIS Kauno губ., Šiaulių aps., Nolaikių valsč. gyvenęs Labunavoj, ieško brolio Juozo Lazdausko, sesers Onos ir Antoninos, giminių ir pažįstamų. Adresas: Г. Архангельскъ, Смольный буянь, пожарная команда Станиславу Яздовскому. 92—2.

ALENA KRAMANAUSKAITĖ Kauno губ., ir aps., Raudanskių valsč., Velionių par., Bartiškių kaimo ieško brolio Pranciškaus, sesers Petrunos, motinos Zuzanos ir pažįstamų. Adresas: Петроград, Смоленская 11. 97—3

JOKŪBAS PUKENIS, Kauno g., Vilkamergės aps., Traškūnų par., Tašliūnų sodžiaus ieškau giminių ir pažįstamų. Adr.: Петроград, Б. Бѣлоозерская, д. 12, кв. 4. 105—1

Petras Leonavičius

iš Naujadvario Viln. губ., Lyd. aps., atvažiuoju tik iš Lietuvos, ieško giminių ir pažįstamų. Prašau atsiliiepti į „Lietuvių Balsą“ Redakcija.

Kareivis JUOZAS STUKAS Kauno губ., Vilkamergės aps., Aluntos valsč., Gaigalų sodž. ieško motinos Teresės, seserų ir pažįstamų. Adres.: Петроградъ, Вас. Остр., 1-я линия, № 56 I. Стукасу. 106—4

Kar. KAZ. ŽYDONIS iš Vilniaus губ., Molėtų par., vienkiemio Pamalkestės ieško giminių ir pažįstamų. г. Таганрогъ, Д. о. Чеховская, 107, Юргел. пер. Жидонису. 101—2

Matininkas KAZYS LAUGALYS iš Pužių, skauvuilės parapijos, Raseinių apskr., Raseinių aps., ieško giminių ir pažįstamų. Ст. Рязкскъ, I Сыз.-Ур. ж. д. Завадующему фуражнымъ пунктом. Amerikos laikraš. prašau atspausdinti. 102—2

PETRAS ŠNIUKŠTAS, Kauno губ., iš Betigalos par., Snipačių kaimo ieško savo sūnų: Pranciškaus 8 m. ir Antano 6 m. brolio Jono Šniukšto iš kolonijos Uturių ir seserų: Onos kvesulienės ir Agnieškos Tvikienės ir kitų giminių. Prašau atsiliiepti šiuo adresu: г. Смоленскъ, Покровская ул., Литовский Комитетъ. П. Шнюкшто. 103—1

Kareiviai PRANCIŠKAS DAKIJOTAS Kauno губ., Šiaulių aps., Barsiogalos valsč., Terespolio dvaro ieško švogerio Šakalėno ir JUOZAS BRIEDIS Kauno губ., Šiaulių aps., Žagarės valsč. ieško švog. Tadeušo Andrašiaus ir pažįstamų. Adresas: ст. Конотопъ, вЧерниг. губ., Полевой военн. санит. поѣздъ 1037, I. Бредису. 110—1

Kareiviai ANTANAS ŠLABŠYS Suv. губ., Gižų val., Zakliškių kaimo; KLEMENSAS JATULIS Kauno губ., Gruzdžių vals., Rakandžių kaimo, abu ieško giminių ir pažįstamų. Дѣйств. армія, 3 Рижский погр. пѣх. полк 5 сотня. 75—1

Kar. JONAS LAPELIS Kauno губ., Zarasų aps., Rokiškio valsč. Deksnų kaimo ir ANTANAS MAŽIULIS Kauno губ., Zarasų aps., Dusetų valsč., Žukliškių kaimo ieškome giminių ir pažįstamų, o taip gi ir gyvenusio Amerikoje Vilgelmo Puteikos. Псковъ, Псковский запасный продов. магазинъ А. Мажулис. Amerikos laikraš. prašau atspausdinti. 85—1

Kareivis ALEKSANDRA BUCKA Kauno губ., Panevėžio aps., Gulbino valsč., Papėvesių sodž. ieško giminių ir pažįstamų. Adresas: Дѣйств. Армія. 705 Тихобужеский полкъ, команда пѣшихъ развѣдчиковъ. 98—1

Kareivis PETRAS PERUPĖ Vilniaus губ., Trakų aps., Jezno valsč. ir miest. ieško brolių Jono, Artano ir Kastanto Amerikoj ir pažįstamų. Adresa: Дѣйств. Армія., 26 Парковая артилл. бригада, 3 парк. Amerikos laikraš. prašau atspausdinti. 99—1

Kar. J. KATELĖ Pandelio par., Stunkūnų sodž. ieško giminių ir pažįstamų. Финляндія, Товас. гус., Расходн. магазинъ № 4, Ивану Кателло. 107—1.

VLADAS KAZLAUSKAS (Kazio sūn.) Viln. губ., Trakų aps., Alytos par., Kalėnykų kaimo ieško giminių ir pažįstamų. Воронежъ, Грузовая, 28. 108—1.

VINCENTAS SUTKAITIS. JONAS BARKAUSKAS iš Pilviškių, ANTANINA PIETRAUSKAITĖ Serausų folvarko ir ONA BUZIUTĖ, visi Seinų aps., Suvalkų губ. ieško Julijono Dundžio, Diumišio folv. Juozo Ddbickio, Petro Muraškos, Kasio Barkausko ir Vladislavo Kučinskio. Atsiliepkite! г. Орша, Могил. губ., почтalionу Викентію Суткайтису. 100—1

IEŠKAU

vyrų ir moterų drabužių kirpėjų vietos galiu dirbti ir kontoroje. Esu baigęs kirpimo akademiją Paryžiuje ir komercijos mokyklą Vokietijoje.

Ilgus metus esu praktikavęs užsieniuose ir Rusijoje; turiu 1-os rūšies referencijų. Mano adresas. Воронежъ, Правая Сухановка № 18. I.П. Ирасовскому. 118—1